तन गाया महाराज प्रणु गीता ययातिना। याभिः प्रत्याहरेत् कामान् सर्वभाऽङ्गानि कू स्वत्। न जातु कामः कामानामुपभागेन शाम्यति। इविषा रुष्णवर्त्योव भूय एवाभिवर्द्धते। यत् पृथिया त्रीहियवं हिर्ण्यं पत्रवः स्त्रियः। नासमेक्य तत् सर्वमिति कला न मुद्धति। 6480 यदा भावन्न कुरुते सर्वभूतेषु पापकं। कर्मणा मनशा वाचा ब्रह्म सम्पद्यते तदा । यदाऽन्थेभ्या न विभेति यदा चासाच विभ्यति। यदा ने ऋति न देष्टि ब्रह्म सम्पद्यते तदा। या दुस्यमा दुर्मातिमिया न जी र्यति जीर्यतः। योऽसा प्राणानिका रोगसां त्यणा त्यनतः सुखं। जीर्यन्ति जोर्यतः नेगा दत्ता जीर्यन्ति जीर्यतः। धनागा जीवितागा च जोर्यताऽपि न जीर्यति। यच काममुखं लोके यच दिवां महत्मुखं। त्रणाचयमुखस्यैते नाईतः घोडग्रीं कलां। 8488 थवमुका म राजर्षिः सदारः प्राविश्ववनं। कालेन महता चापि चचार विप्लं तपः। भगतुन्ने तपत्तीर्त्वा तपसाउन्ते महायगाः। त्रनत्रन देहम्त्युच्य सदारः खर्गमाप्तवान्। तस्य वंश्रे महाराज पञ्च राजिषमत्तमाः । यैथाप्ता प्रियवो स्था स्थिखेव गमिसिमः। यदास्त प्रमुण् राजीवंगं राजियस्कृतं। यत्र नारायणा जज्ञे हरिर्हिष्णकुलादहः। ख्यः प्रजावानायुषान् कीर्त्तिमां समित्ररः। ययातेश्वरितं पुखं पठन् प्रट्राखन्तराधिप। 64x. इति श्रीमहाभारते खिलेषु हित्वंग्रे हिर्वग्रपर्वणि ययातिचरिते विंग्रत्तमोऽध्यायः॥ ३०॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पूरे विंगम हं ब्रह्मन् श्रे तिमक्तामि तत्त्वतः । द्रह्माश्वानि र्यदेशश्वेव तुर्विशेश प्रथक् प्रथक् । दृष्णितंत्रप्रसङ्गेन खवंत्रं पूर्व्यमेव हि। विसारेणानुपूर्व्या च तद्भवान् वन्तुमहित। ॥ वैश्रम्पायन उवाच ॥ श्र्ण प्रोर्माहाराज वंशमृत्तमपार्व। वित्तरेणानुपूर्व्या च यव जाताऽसि पार्थिव। इन ते कीर्त्तियथामि प्रेवियमनुत्तमं। द्रुद्धीयानियदीयैव तुर्विशय नराधिप। पूरोः पुत्रो महावीर्था राजासीक्जनमेजयः। प्रचिन्दासु सुतस्त्य यः प्राचीमजयहिशं। SERK प्रचित्रतः प्रवीरोऽभूत्रानस्यस्य चाताजः। राजा चाभयदे। नाम मनस्यार्भवत् मृतः। तथैवाभयद्खामीत् मुधन्वा नाम पार्थिवः। मुधन्वने बड्डगवः मम्पातिस्ख चात्मजः। सम्पतिस्तु रहम्पाती राष्ट्रायसस्य वे सुतः। राष्ट्रायस्य घृताचा वे द्याप्रार्थि सुनवः। स्रचेयुः प्रथमस्तेषां क्रकणियुस्तयेव च । कवेयुः स्विण्डिलेयुस्य मन्नतेयुस्तयेव च । द्रशार्णयजनेयुय खनेयुय महाबनः। वननित्या वनेयुय प्रतिकाय दश स्वियः। रद्रा ग्रद्रा च भद्रा च मलदा मलहा तथा। खलदा चेव राजेन्द्र नलदा मुरसाऽपि च। तथा गोचपसा च स्तीरवकूटाच ता दशा ऋषिजातोऽ विवंशे तु तासं भर्ता प्रभाकरः। रद्रायां जनयामाम मृतं सामं यशस्तिनं। स्वर्मानुना इते सुर्थे पतमाने दिवी महीं। तभाऽभिमृते लोके च प्रभा येन प्रवर्त्तिता। खिल तेऽस्विति चे को वे पतमानी दिवाकरः। वचनात्तस्य विप्रवेर्न पपात दिवी महीं। ऋतिश्रेष्ठानि गात्राणि यश्वकार महातपाः। 5468 यज्ञेष्वनेर्ड्नचेव देवैथस प्रवित्तं। स तामु जनयामास पुत्तिकास सनामकान्।